

מ"ת 33493/10/23 - מדינת ישראל נגד TEHME,ט,HAGOS JOSAF ט,BISRAT DAWIT,ט,MOGUS MEERIH,ט,SESAY

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 33493-10-23 מדינת ישראל נ' JOSAF ט (עציר) ואח'

לפני **כבוד השופטת אפרת פינק**
המבקשת **מדינת ישראל**
נגד
המשיבים

1. HAGOS JOSAF ט
2. TEHME SESAY ט
3. MOGUS MEERIH ט
4. BISRAT DAWIT ט (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת - עו"ד דנה אלון
ב"כ משיב 1 - עו"ד רויטל קוצר
ב"כ משיב 2 - עו"ד גיא עין צבי
ב"כ משיב 3 - עו"ד פאדי חמדאן
ב"כ משיב 4 - עו"ד ענת קירשנברג
מתורגמן לשפה הטיגרית - חזקיהו ציון
המשיבים הובאו באמצעות שב"ס

החלטה

לפניי בקשה למעצרו של המשיבים עד תום ההליכים נגדם.

מבוא

1. נגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירה של חבלה בכוונה מחמירה בצוותא חדא, לפי סעיפים 329(א)(1) ו-29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.
2. המשיבים - משיב 1, Hagos Josaf; משיב 2, Tehme Sesay; משיב 3, Mogus Meerih; ומשיב 4, Bisrat Dawit - הם יוצאי מדינת אריתריאה, בה מתחולל מאבק בין תומכי השלטון ובין מתנגדיו, ונמנים על קבוצת מתנגדי המשטר.

לפי המיוחס בכתב האישום, ביום 30.9.23, בשעה 20:52 לערך, החלו מהומות בין תומכי המשטר ומתנגדיו בעיר נתניה. בשעה 20:58 לערך, הלך המנוח - תומך המשטר - עם אחרים, ובהגיעם לצומת הרחובות דיזינגוף והרצל בנתניה, הבחינו בהם קבוצת מתנגדי משטר, ופתחו במרדף אחריהם. המנוח נמלט בריצה, ובשלב מסוים הצטרפו המשיבים לרודפים.

עוד מיוחס, כי המנוח ניסה להימלט, משיב 1 רדף אחריו ומשיב 3 ניסה לחסום את דרכו. הרודפים הפילו את

המנוח על הקרקע, והמשיבים ואחרים כיתרו אותו והכו אותו. לפי המיוחס, משיב 1 דרך על המנוח, משיב 2 הכה בידיו, בעט ברגליו ודרך עליו מספר פעמים, ומשיב 3 הכה אותו באגרופים ובעיטות, בעוד האחרים הכו אותו בראשו, בין היתר באמצעות בקבוק בירה, וכן באגרופים ובעיטות. עוד מיוחס, כי משיב 4 הטיח פח אשפה במנוח מספר פעמים, לרבות בראשו. במהלך האירוע, אחד התוקפים האחרים דקר את המנוח.

מיוחס גם, כי אנשי משטרה הגיעו למקום והפסיקו את מעשי התקיפה. המנוח הובהל לבית חולים, ומת כתוצאה מהדקירה. כן נגרמו לו חבלות חמורות ובהן: שברים בצלעות, פצע קווי שטחי בקרקפת, דימום בשכבה הפנימית של הקרקפת, חתכים, פצעי שפשוף ושפכי דם.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיבים עד תום ההליכים. באי כוח המשיבים חולקים על קיומן של ראיות לכאורה.

טענות הצדדים

4. לטענת בא כוח המבקשת, הראיות הלכאוריות הבאות מבססות את אשמתם של המשיבים במיוחס להם: מספר סרטונים המתעדים את מנוסת המנוח ואת אירוע התקיפה, ודו"ח צפייה המתאר את הנצפה בהם; מסמכים רפואיים של מד"א והמכון לרפואה משפטית ביחס לתקיפת המנוח ותוצאותיה; זיהוי משיב 1 את עצמו ומעצרו במקום האירוע; זיהוי משיב 2 את עצמו באירוע, זיהוי על ידי אחרים, וכן אישורו כי בעט במנוח; זיהוי משיב 3 על ידי משיב 1, שמסר כי ראה את משיב 3 "הרגל שלו זז מוריד מעלה מוריד מעלה לא יודע מה עושה לו", ועל ידי עדים נוספים. תפיסת בגדים בביתו של משיב 3 התואמים לבגדים שלבש במועד האירוע; זיהוי משיב 4 על ידי שוטר שראה אותו מכה את הקורבן באמצעות פח, ומעצרו בזירה; גרסאות משיבים 1, 3 ו-4 שהכחישו את מעורבותם באירוע, ומסרו גרסאות סותרות באשר למעורבותם.

בא כוח המבקשת הוסיף וטען, שגם אם העדים לא תיארו את משיב 3 מכה את המנוח, הרי הדבר עולה בבירור מהתיעוד החזותי.

באשר למשיב 4 טען בא כוח המבקשת, כי משהבחין בו שוטר כשהוא מכה במנוח באמצעות פח, אין כל רלוונטיות לאי מסירת מאפיינים מזהים נוספים. לטענתו, שוטרים תפסו את המשיב מיד בסמוך לאחר מכן, והוא זוהה בהמשך בשמו. כן טען, כי המשיב אף מסר בהגעתו לתחנת המשטרה לחקירה כי הוא "הרביץ עם הפח לאדם שהיה לו סכין".

כן הוסיף בא כוח המבקשת, כי מקומן של טענות בדבר טעויות בזיהוי המשיבים להתברר בהליך העיקרי.

לטענתו, גם אם חלקו של כל אחד מהמשיבים לבדו מצומצם, ניתן לייחס לכל אחד מהם עבירה של חבלה בכוונה מחמירה בצוותא, מכוח חברתם הספונטנית לקבוצה שתקפה יחד את המנוח וחבלה בו.

בא כוח המבקשת טען גם, כי רשויות החקירה ביצעו פעולות לצורך זיהוי מעורבים נוספים שנכחו במקום האירוע, אולם אלו לא העלו דבר. כן טען, כי מקומן של טענות מעין אלה, בדבר מחדלים בחקירה, להתברר בהליך העיקרי.

5. באי כוח כלל המשיבים טענו, לעומת זאת, כי לא ניתן לייחס להם את העבירה של חבלה בכוונה מחמירה - הדורשת כוונה מיוחדת - מכוח ביצוע בצוותא.

6. באת כוח משיב 1 טענה, כי בסרטונים לא נראה משיב 1 כשהוא דורך על המנוח, ולמעשה נצפים סביב הקורבן אנשים רבים הדוחפים אחד את השני, לרבות את המשיב. המשיב אמנם מזהה עצמו

- בסרטונים, אך לא כמי שדרך על המנוח. גם לא קיימת עדות נוספת בתיק המלמדת כי המשיב דרך עליו. לחלופין טענה, כי גם אם המשיב דרך על המנוח, אין בכך כדי להקים עבירה של חבלה בכוונה מחמירה.
- כן טענה, כי הסרטונים המתעדים את האירוע מלמדים כי במקום נכחו עשרות אנשים ולא די בפעולות החקירה שנעשו לצורך איתור הנוכחים הנוספים באירוע. בכך יש משום מחדל חקירה, שיש ליתן לו משקל בשלב המעצר. לטענתה, נוכח החולשה בראיות הלכאוריות, אין סיכוי סביר להרשעתו של המשיב. לחלופין טענה, כי המשיב נעדר עבר פלילי ולא מתקיימת בעניינו עילת מעצר של מסוכנות בעוצמה שאינה מאפשרת שחרורו לחלופת מעצר.
7. בא כוח משיב 2 טען, כי המשיב לא היה בין התוקפים שכיתרו את המנוח, אולם הסכים כי ישנן ראיות לכאורה, לפיהן המשיב בעט במנוח פעם אחת. לטענתו, מיד לאחר מכן התנתק משיב 2 מהקבוצה ולא המשיך לתקוף את המנוח, כך שפרק הזמן בו היה מעורב נמשך שתי שניות בלבד. כן טען, כי מדובר באירוע ספונטני, וכי בשלב בו הוכה המנוח על ידי אחר באמצעות פח, היה המשיב מרוחק מהקבוצה, כשגבו מופנה אליה. מכאן טען, כי לא ניתן לייחס למשיב עבירה של חבלה בכוונה מחמירה, ובפרט את היסוד הנפשי הנדרש לביצועה.
8. לטענת בא כוח משיב 3, הלה הגיע למקום לאחר שנודע לו כי חברו נדקר באירוע אחר, אך הוא לא השתתף בתקיפת המנוח. כן טען, כי לא ניתן לזהות את המעורבים בסרטונים המתעדים את האירוע. לטענתו, משיב 1 ועדים נוספים זיהו אמנם חלק מהמעורבים, אך לא זיהו את משיב 3 כמשתתף בתקיפת המנוח. עוד הוסיף, כי אין כל ראיה המלמדת על תכנון לתקוף את המנוח, ולא ניתן לייחס למשיב 3 מודעות לאפשרות קרות התוצאה. מכאן טען, כי אין ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב. לחלופין טען, כי גם אם ניתן לייחס לו עבירה כלשהי, אין צורך במעצרו ויש לשחררו.
9. באת כוח משיב 4 טענה, כי שוטר אמנם ראה אדם המכה את המנוח באמצעות פח, אולם קשר העין עם אותו אדם ניתן. מכאן, שהמשיב שנעצר בסמוך לאחר מכן על ידי שוטר אחר, זוהה בטעות כמי שביצע את המעשים. כן טענה, כי בחקירותיו הדגיש המשיב שנקלע למקום אך לא לקח חלק במעשי האלימות כלפי המנוח, כי הסתובב סביב פח אשפה על מנת לחמוק מאדם שביקש לדקור אותו, וכי למעשה הוא הותקף באמצעות פח אשפה.
- עוד טענה, כי המשיבים ועדים נוספים לא זיהו את משיב 4, וגם לא ניתן לזהותו בתיעוד הדיגיטלי או בסרטוני מצלמות הגוף של השוטרים, כמי שתקף את המנוח. כן טענה, כי המשיב לא צולם בביגוד שלבש במועד האירוע, וכי תיאורו את לבושו אינו עולה בקנה אחד עם הנצפה בסרטונים.
- מכאן טענה, כי לא הוצגה תשתית ראייתית לכאורית הקושרת את המשיב למיוחס לו, ולפיכך יש לשחררו ללא תנאים.

דין

עבירה של חבלה בכוונה מחמירה וביצוע בצוותא

10. לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין:

העושה אחת מאלה בכוונה להטיל באדם נכות או מום, או לגרום לו חבלה חמורה, או להתנגד למעצר או לעיכוב כדון, שלו או של זולתו, או למנוע מעצר או עיכוב כאמור, דינו - מאסר

עמוד 3

עשרים שנים:

(1) פוצע אדם או גורם לו חבלה חמורה, שלא כדין;

"חבלה חמורה" מוגדרת בסעיף 34 כד לחוק העונשין, כך:

חבלה העולה כדי חבלה מסוכנת, או הפוגעת או עלולה לפגוע קשות או לתמיד בבריאות הנחבל או בנוחותו, או המגיעה כדי מום קבע או כדי פגיעת קבע או פגיעה קשה באחד האיברים, הקרומים או החושים החיצוניים או הפנימיים.

11. העבירה של חבלה חמורה מתגבשת, אפוא, עת מתקיים הרכיב התוצאתי של פציעת אדם או גרימת חבלה חמורה. היסוד הנפשי כולל שני מישורים. האחד, המישור ההכרתי, שעניינו מודעות הנאשם למרכיבי היסוד העובדתי שבעבירה. השני, המישור הרצוני, משמע כי הנאשם התכוון לגרום לחבלה חמורה בעת ביצוע העבירה. לצורך הוכחת הכוונה המיוחדת, יש לבחון אם מבצע העבירה חפץ באופן מיוחד בגרימת החבלה החמורה לקורבנו, ודי בכך שהמבצע צפה, כאפשרות קרובה לוודאי, את קרות התוצאה (ע"פ 3498/19 **זרבאילוב נ' מדינת ישראל** (15.9.20); ע"פ 5184/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (3.8.16); ע"פ 3052/10 **זועבי נ' מדינת ישראל** (5.9.11)).

לשם הוכחתה של "כוונה מיוחדת" יזדקק בית המשפט לעיתים ל"חזקת הכוונה", שלפיה אדם מתכוון, ככלל, לתוצאות הטבעיות של מעשיו. חזקה זו מבוססת על ניסיון החיים ודי בהצטברות מספר מאפיינים אובייקטיביים כדי להסיק כי המבצע התכוון לגרום לחבלה חמורה (ע"פ 7473/20 **מדינת ישראל נ' מוחמד מחאמיד** (29.6.21); ע"פ 1398/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (20.10.20); **עניין זרבאילוב**, לעיל; **עניין זועבי**, לעיל).

12. לפי סעיף 29(ב) לחוק העונשין:

המשתתפים בביצוע עבירה תוך עשיית מעשים לביצועה, הם מבצעים בצוותא, ואין נפקה מינה אם כל המעשים נעשו ביחד, או אם נעשו מקצתם בידי אחד ומקצתם בידי אחר.

מבצע בצוותא הוא מי שפעל עם אחר או אחרים, על מנת לבצע עבירה, כאשר כל הפעולות המבוצעות על ידי כל אחד מהמבצעים בצוותא מתמזגות לפעילות אחת, וכל אחד מהמבצעים בצוותא אחראי לפעולות האחרים. מכאן, שדוקטרינת הביצוע בצוותא חדא מאפשרת לבית המשפט להרשיע אדם במעשה שבוצע על ידי אחר - שותפו - מבלי שתרום תרומה ממשית לביצועו (ע"פ 4791/20 **מדינת ישראל נ' טאלב** (25.5.21); ע"פ 954/17 **אבו עראר נ' מדינת ישראל** (10.6.19); ע"פ 2895/07 **פרחי נ' מדינת ישראל** (25.10.07)).

היסוד העובדתי של עבירה שבוצעה בצוותא מתקיים על ידי כל מעורב שנטל חלק מהותי בביצוע, גם אם חלקו של מעורב כזה או אחר קטן בהשוואה לשותפים אחרים. לצד זאת, על התביעה להוכיח הן את היסוד הנפשי הנדרש לביצוע העבירה והן את מודעותו של כל שותף לעצם ביצוע העבירה בצוותא. מודעות לשותפות מחייבת, לרוב, תכנון משותף. אולם, תכנון משותף אינו תנאי הכרחי, ומודעות יכולה להתקיים גם בשותפות ספונטנית, כך שכל הנוטלים חלק בביצוע הפעילות העבריינית באופן סינרגטי ומשולב, יישאו באחריות בגינה ובגין תוצאותיה הצפויות. במקרה זה על התביעה להוכיח כי המעורבים החליטו להשתתף במעשה עבירה משותף, גם אם החלטה זו התגבשה תוך כדי ביצוע המעשה (**עניין אבו עראר**, לעיל; **עניין טאלב**, לעיל; **עניין פרחי**, לעיל).

התשתית הראייתית הלכאורית

13. אין מחלוקת בדבר תקיפת המנוח על ידי מספר תוקפים, החבלה שנגרמה לו והמתתו במסגרת האירוע מושא כתב האישום. גם אין מחלוקת כי המשיבים נכחו במקום, וכי הדקירה שהביאה למותו של המנוח לא נגרמה על ידי מי

עמוד 4

מהם. לפיכך, גם לא יוחסה למי מהמשיבים עבירה של רצח. המחלוקת בין הצדדים ממוקדת בשאלת חלקו של כל אחד מהמשיבים במעשים, ובאפשרות לייחס להם לכאורה, בגין מעשים אלו, עבירה של חבלה בכוונה מחמירה.

14. תחילה - לתיאור האירוע כפי שעולה ממצלמות המצויות באזור ומדו"ח הצפייה המתאר את המתרחש. האירוע כולו נמשך מספר דקות, נפרס על פני מספר רחובות, והוא תועד במצלמות שונות. ההתרחשויות, כפי שהן נצפות במצלמות, מהירות מאוד, חלקן אינן נראות כדבעי, ולשם הבנתן יש צורך בצפייה בהילוך איטי, לרבות הקפאת תמונות והשוואה בין הנצפה ובין דו"ח הצפייה. יוער, כי רשויות החקירה חיברו את מכלול הסרטונים לסרט אחד, הכולל מעבר בין המקומות הרלוונטיים והקפאה של תמונות. דו"ח הצפייה כולל גם זיהוי של המשיבים לפי בגדיהם ומראיהם. להלן יובא תיאור האירוע בכללותו וברצף כרונולוגי, כפי שהוא עולה לכאורה מהחיבור בין הסרטונים ודו"ח הצפייה (דיסק סרטון מתכלל; דו"ח צפייה מתכלל מיום 16.10.23).

בשעה 20:51 לערך, נראים שלושה אנשים הולכים לאורך המדרכה מכיוון מערב, ופוגשים בקבוצת אנשים המגיעה מהכיוון הנגדי. לאחר דין ודברים, החל מרדף בו קבוצה אחת רצה אחרי מי משלושת האנשים, בכיוון ממנו הגיעו - לאזור רחוב שטמפפר - תחילה על הכביש ובהמשך על המדרכה. בין הרודפים, נצפה אדם הלוכש חולצה לבנה קצרה, עם ציור בגב החולצה, ומכנסיים כחולים (להלן יכונה - "3"). ברחוב שטמפפר נצפה המשך המרדף, ואדם אחד התמוטט. יוער, כי בהמשך התברר כי אותו אדם נדקר.

בשעה 20:58 לערך, נצפה המנוח, במספר מצלמות, כשהוא הולך ברחוב דיזינגוף עם קבוצת אנשים. בהגיעו לפינת הרחוב, נראית במצלמות "כיכר הפסנתר" קבוצה המגיעה מהכיוון הנגדי, שמתחילה לרדוף אחרי המנוח לכיוון מזרח ברחוב הרצל. מצלמות "רחוב הרצל" מתעדות את המשך המרדף.

במקביל, נצפית במצלמות "עירייה - שטמפפר" התקהלות סביב המקום בו התמוטט האדם הנזכר. האדם בחולצה הלבנה עם ציור מאחור, מכנסיים כהים ונעליים לבנות (הנראה כ-"3", א.פ.), התקרב למקום. מספר אנשים נצפים מתרחקים מהמקום בריצה, לכיוון צפון, לרבות האדם בחולצה הלבנה עם ציור מאחור ומכנסיים כהים (הנראה כ-"3", א.פ.). בהמשך הגיע למקום, בנסיעה בקורקינט, אדם הלוכש חולצה לבנה קצרה עם ציור בגב החולצה, מכנסיים לבנים, וכובע לבן (להלן יכונה - "1"). הוא נסע בכיוון אליו רצו האנשים.

בשעה 21:01, הגיעו אנשים רבים בריצה לרחוב הרצל, כפי שנצפו באמצעות מצלמת "העירייה" ומצלמת "הום-סייל". בין היתר, נצפה במקום אדם הלוכש גופיה לבנה, מכנסיים לבנים, חגורה כהה, ונעליים בהירות (להלן יכונה - "2"). הוא מניף דבר מה לעבר אדם בחולצה אפורה ומכנסי ג'ינס. כן מגיע למקום אדם עם מבנה גוף מלא הלוכש חולצה לבנה קצרה, מכנסי ג'ינס ונעליים שחורות עם סמל של נייק (להלן יכונה - "4"). למקום רצו אנשים נוספים, לרבות אדם שהחזיק דבר מה בידו ואדם בחולצה צבעונית.

בהמשך, הגיע בריצה למקום האדם בחולצה הלבנה עם הציור בגב, מכנסיים לבנים, נעליים כהות וכובע לבן (הנראה כ-"1" - א.פ.). כן רץ אל המקום האדם בחולצה הלבנה עם הציור בגב והמכנסיים הכהים (הנראה כ-"3" - א.פ.). בהמשך חצה האדם במכנסיים הלבנים ("1") את הכביש בריצה, כשהוא רודף אחרי אדם נוסף שחצה את הכביש בריצה, שזוהה לאחר מכן כמנוח. המנוח חלף על פני האדם במכנסיים הכהים ("3"), והגיע אל המדרכה, שם התאספו רבים (וביניהם הנראים כ-"1" וכ-"3" - א.פ.). באותה עת, נראה האדם בחולצה הלבנה והמכנסיים הכהים (הנראה כ-"4" - א.פ.) עוסק בפחים בקרבת מקום, ולאחר מכן מתקרב למקום ההתאספות כשבידו דבר מה אפור וגדול, שנראה כפח.

במשך כל זמן ההתאספות, האנשים במקום נצפים מכים את מי שבמרכז ההתאספות, שזוהה בהמשך כמנוח. בין אנשים אלו, מצוי האדם בחולצה לבנה עם ציור בגב ומכנסיים כהים ("3"), כשהוא מכה בידיו. אדם בגופיה בהירה ומכנסיים בהירים ("2") מגיע, בשלב מסוים, בריצה ומצטרף להתאספות. לפי דו"ח הצפייה, נראה הלה בועט באדם במרכז

ההתאספות. במקביל, נצפה האדם בחולצה הצבעונית מתקרב למקום כשדבר מה בידו, מצטרף, ומיד מתרחק שוב. זמן קצר לאחר מכן נצפה אדם מניף חפץ אפור וגדול ("4") ומכה באמצעותו במרכז ההתאספות. בשלב מסוים החבורה מתפזרת, וניתן להבחין באדם שוכב על הקרקע במקום בו היתה ההתאספות. האדם עם החולצה הלבנה והציור על הגב, ומכנסיים בהירים ("1"), התקרב פעם נוספת אל האדם במרכז ונראית תנועת בעיטה.

החלק האחרון של האירוע, המתואר כאמור, נקלט במקביל גם במצלמה של עובר אורח. נצפה בה אדם הלוכש חולצה לבנה עם ציור בגב ומכנסיים כהים ("3"), שנראה מרים את רגלו לעבר מרכז ההתאספות, ומניחה. האדם בגופיה לבנה ומכנסיים בהירים ("2") מתכופף לעבר מרכז ההתאספות, וגם אחרים נצפים במקום. בשלב מסוים, נראה האדם הלוכש חולצה לבנה ומכנסיים כהים ("4") מנחית מספר פעמים דבר מה שחור וגדול לעבר האדם השוכב על הקרקע במרכז ההתאספות. בשלב זה הגיעו שוטרים למקום, והמעורבים החלו להתפזר. השוטרים תפסו במקום את האדם בחולצה הלבנה ("4"), בעוד שהאדם בחולצה לבנה עם ציור מאחור ומכנסיים כהים ("3") מתקרב אל המנוח ומתרחק.

15. עתה - לדו"חות הפעולה של השוטרים שהגיעו למקום והביאו להתפזרות ההתאספות.

השוטר סופיאן אבו שאח דיווח, כי בעת שפעל בזירה ברחוב שטמפפר, זיהה התקהלות ברחוב הרצל וראה אדם חובט בדבר מה המצוי על הקרקע באמצעות פח אשפה גדול. לפיכך, החל לרוץ למקום תוך קריאה לסיוע. כשהגיע למקום ההתקהלות, זיהה את אותו חשוד מחזיק בפח האשפה וחובט מספר פעמים באדם ששוכב על הקרקע בכל חלקי גופו. הוא רץ לעבר החשוד, תפס אותו, ומשך אותו הצידה. השוטרים איתי כואז ואליאס עצרו אותו. כן דיווח כי ראה את המנוח מדמם ולידו סכין זרוקה (דו"ח פעולה סופיאן מיום 30.9.23).

השוטר אליאס יעקוב הגיע לזירה ברחוב הרצל בעקבות קריאת השוטר סופיאן. הוא הבחין בחבורה של אזרחים אריתראים, שמכים באמצעות פח אשפה מברזל אדם ששוכב על הקרקע, והפריד ביניהם. הוא העביר לשוטר קואז את ההשגחה על עצור. כן הבחין כי האדם השוכב על הקרקע דקור. הוא גם הרחיק מהמקום אנשים שהתאספו. עוד דיווח כי נעצר חשוד נוסף. העצור הראשון טופל על ידי מד"א במקום ופונה לטיפול בבית חולים, ואילו הוא העביר עצור נוסף, שזוהה כמשיב 1, לתחנת המשטרה (דו"ח פעולה אליאס מיום 30.9.23).

השוטר איתי כואז הגיע גם למקום, והבחין בסופיאן מנסה לעצור חשוד, שלדבריו "דפק עם פח על הראש" של המנוח, יחד עם אליאס. כן ציין כי הפיל את החשוד תוך שהלה מתנגד לאיזוק. בשל היותו מעולף, העצור פונה לבית החולים (דו"ח פעולה איתי מיום 30.9.23).

לפי דיווחו של השוטר רביב דגה, החשוד שעליו שמר השוטר אליאס ופונה על ידי מד"א לבית החולים, לא תקשר, והצוות הרפואי שטיפל בו מסר שזוהה כ-Isak Bistrat (דו"ח פעולה רביב דגה מיום 30.9.23). יוער כי שמו של משיב 4 - Bisrat Dawit.

מדיווחו של השוטר זאב יהב עולה, כי הגיע לזירה ברחוב שטמפפר, שם נדקר אדם, ובהמשך התקדם לעבר הזירה ברחוב הרצל. בהגיעו למקום, שמע צעקות "יש לו סכין", ראה אדם שוכב על הקרקע כשהוא מדמם באזור הפנים, שלף מידו סכין, וקרא לאמבולנס שהיה בקרבת מקום. עם חזרתו, ראה את השוטר איתי נאבק עם חשוד והוא סייע לו בביצוע מעצר, והמשיך לטיפול בזירות אלימות נוספות (דו"ח פעולה זאב יהב מיום 30.9.23). גם השוטר מאלק מלאכי מלסה ראה את השוטר איתי נאבק עם חשוד על הרצפה והוא סייע לו בביצוע המעצר. כן ציין, כי העצור היה "בחור מלא לבוש עם חולצה לבנה". הוא הבחין בסכין עם דם בסמוך (דו"ח פעולה מלסה).

השוטר אסף שטר דיווח כי הגיע למקום האירוע, ראה קבוצה גדולה של אנשים רצים, כשחלקם מחזיקים מקלות, אלות וכיסאות. כן הבחין באדם שוכב על הרצפה וסביבו אנשים המכים אותו עם אלות, כיסאות ובקבוקי זכוכית. אדם התקרב

- לעבר השוכב על הקרקע כשבידו סכין, עושה תנועה בידו לכיוונו, וברח. הוא ירה לכיוון הברך שלו, ושוטר נוסף ריסס גז לפל, המעורבים החלו להתפזר, והאדם שהותקף פונה על ידי מד"א (דו"ח פעולה אסף מיום 30.9.23).
- מדיווח נוסף של השוטר יניב אלקיים עולה, כי בזירה בה היתה התלהמות גדולה, נזרקו בקבוקים, אבנים, פחים וכיסאות, "ואף דקרו עם סכינים". לפי דיווח זה, במקום היו שלושה פצועים על הרצפה עם סימני דקירה, ושוטרים השתלטו על חשוד שהיכה קורבן עם פח מתכת גדול בראשו (דו"ח פעולה אלקיים מיום 20.9.23).
16. מכל האמור עולה, כי האנשים הנראים כ-"1", "2", "3" ו-"4", היו במקום האירוע, ולקחו חלק בהתאספות סביב המנוח, שמשתתפיה הכו אותו, ככל הנראה באמצעים שונים, ובסיומה מצא את מותו. חלקם של המעורבים האמורים, כפי שעולה מהסרטון ומדו"חות הפעולה, הוא כדלקמן:
- "1" - רץ אל ההתאספות, בשלב מסוים התרחק, ולאחר מכן התקרב שוב ונראה כבועט;
- "2" - רץ לעבר ההתאספות, בעט במנוח, עזב למספר שניות, חזר להתאספות ונצפה מתכופף לעבר המנוח ועושה דבר מה;
- "3" - נראה מכה ובוועט במנוח;
- "4" - עסק בפחים בקרבת מקום, ובהמשך נצפה מתקרב אל ההתאספות, מניף את הפח ומטיחו כלפי המנוח. "4" גם נתפס מיד על ידי שוטרים, לאחר שאחד מהם צפה בו חובט במנוח באמצעות הפח מספר פעמים.
17. עתה - לראיות המלמדות על זיהוי כל אחד מהמשיבים באירוע, ועל מעשיהם במהלכו.
18. משיב 1 זיהה את עצמו בתמונה מתוך הסרטון ואישר כי לבש ביום האירוע את הבגדים שהוא לובש בתמונה שהוצגה לו, מתוך הסרטון. עוד מסר, כי הוא מתנייד באמצעות קורקינט (הודעת משיב 1 מיום 10.10.23). למעשה, משיב 1 אישר כי הוא "1", הנזכר.
- בהודעתו הראשונה מסר משיב 1, כי חבר התקשר אליו, מסר כי תומכי משטר מכים את חברו, אפרים, הוא הלך לאזור הטיילת, ושם החלה מריבה בין תומכי המשטרה ומתנגדיו, שהוא נמנה עמם. לדבריו, הם הגנו על עצמם. הוא אישר כי היה מעורב בקטטות, אך הכחיש שימוש בגז מדמיע והחזקת כלי תקיפה, וכן כי הכה אחר. לדבריו, הוא הותקף, התגונן, רץ כדי לתפוס את תוקפי אפרים, ובשלב זה נתפס (הודעת משיב 1 מיום 1.10.23).
- בהמשך מסר, כי לאחר המסיבה בה נכחו גם משיבים 3 ו-4, מסרו לו חברים שאפרים הותקף, והוא הלך עם החברים לראותו. בדרך פגשו בתומכי המשטר באריתריאה, שהחלו לתקוף אותו ואת הקבוצה עמה היה, ובתגובה "החזירו להם". לדבריו, נזרקה לעברו אבן אך לא פגעה בו, והוא היה "בקטטה באמצע", אך לא היה בידו דבר "להחזיר". כן מסר, כי לא ראה את משיבים 3 ו-4 כשהקבוצה הותקפה על ידי תומכי המשטר, אך ראה את משיב 4 עולה לאמבולנס. הוא הכחיש כי השתמש בגז מדמיע, וכן כי נגע במנוח. עוד הכחיש, תחילה, כי נעשה שימוש בפח במהלך הקטטה, אולם בהמשך אישר את השימוש בפח, אך לא זיהה את התוקף (הודעת משיב 1 מיום 10.10.23).
19. מגרסת משיב 1 עולה כי אמנם היה במקום במועד האירוע. כן עולה, כי השתתף לכאורה בקטטה שהתפתחה, הגם שלגרסתו התגונן בלבד. לצד זאת, צפייה בסרטון האירוע מלמדת לכאורה כי המשיב רץ לעבר המעגל שנוצר סביב המנוח, בו משתתפים רבים הכו אותו. כן עולה לכאורה כי לכל הפחות, בעט משיב 1 במנוח.
20. גם משיב 2 זיהה את עצמו בסרטון האירוע, ולמעשה, אישר כי הוא "2". כן אישר כי בסרטון הוא נראה זורק

אבנים ובוטט במנוח, כפי שיתואר להלן.

משיב 2 מסר, כי היה באירוע עם חברים, לאחר מכן הלך לקנות סיגריות, וליד בנק הפועלים התרחש האירוע. עוד מסר, כי לא היה "בבלאגן", וכי התרחק כשמישהו נפל. לדבריו, לא ידע על "המכות" או כיצד החלו, וגם לא נטל חלק באירוע - לא תקף ולא הותקף - ולא החזיק בכלי תקיפה או באבנים. כן מסר, כי לא נגע בפח או ראה מישהו תוקף באמצעותו. הוא הלך לבית החולים עם אחר - האדם בחולצה הצבעונית, אותו זיהה המשיב מתמונות מתוך הסרטון תחילה כסמראי. בהמשך מסר כי טעה בזיהוי ואינו יודע מה שמו המלא של אותו אדם. כן מסר, כי היה עם בן דודו. משיב 2 זיהה את עצמו בתמונה מתוך סרטון האירוע. עוד מסר, כי לבש באותו מועד חולצה קצרה בצבע לבן מעל גופיה לבנה, מכנסיים לבנים ונעליים לבנות, וכי הדם על הבגדים שנתפסו הוא של סמראי שליווה לבית החולים (הודעת משיב 2 מיום 1.10.23; הודעת משיב 2 מיום 11.10.23).

בחקירתו השנייה, זיהה משיב 2 את עצמו בתמונה מתוך סרטון האירוע. את משיב 3 לא זיהה תחילה בתמונות מתוך סרטון האירוע, אך בהמשך זיהה אותו ואמר "נראה לי". את משיב 4 לא זיהה. בהמשך מסר, כי שתה אלכוהול ואינו זוכר את האירוע. כשהוצגו למשיב סרטונים מהאירוע, מסר כי מזהה את עצמו שזרק אבן, ואישר כי הוא נצפה זורק אבנים בשני סרטונים, אך הוסיף כי אינו זוכר זאת. בהמשך מסר כי זרק את האבנים בהגנה עצמית מפני תומכי המשטר, ולדבריו עשה טעות. תחילה גם עמד על כך שלא ראה את המנוח ולא פגע בו, אך משהוצג לו סרטון מסר, כי מזהה את עצמו מבצע תנועה של בעיטה והוסיף כי היה "תוך כדי ריצה" וכי לא הרג אותו (הודעת משיב 2 מיום 11.10.23).

בחקירתו השלישית, עת הוצגו לו סרטוני האירוע, אישר כי הוא נצפה זורק אבן על אחר, והוסיף כי קודם לכן האחר זרק אבן עליו, וכן אישר כי הוא נראה מחזיק אבן "מנסה להרביץ לו אבל לא זרקתי", וכן רודף אחרי מישהו עם אבן. לאחר שהוצג לו הסרטון גם אישר כי בעט במנוח פעם אחת, אך מסר כי אינו זוכר מדוע התכופף אליו וכי לא היה לו דבר בידיים, ועמד על כך שלא רצח את המנוח. הוא לא זיהה את האדם המושך את הפח, ומסר כי אינו בטוח בזיהוי הקודם את משיב 3 (הודעת משיב 2 מיום 13.10.23).

עדים המכירים את המנוח מסרו כי מזהים את "שישאי" או "סיסאי" (משיב 2 - א.פ.) בסרטון האירוע. לדבריהם, מדובר במעורב הלובש לבן וגופייה. אחד העדים מסר כי לא ראה את הבגדים קודם לכן. העד האחר מסר כי זיהויו אינו "100 אחוז" (הודעת גברה מיום 3.10.23; הודעת אהרון מיום 3.10.23).

21. מכאן, כי הראיות הלכאוריות מלמדות, כי משיב 2 נכח במקום והשתתף בקטטה - הוא רץ לעבר ההתאספות שהקיפה את המנוח, בעט במנוח והתכופף לעברו. כל זאת, עת המנוח מותקף על ידי רבים המכים אותו.

22. משיב 3 הכחיש את מעורבותו באירוע, ואף טען כי אינו מזהה עצמו בסרטון. עם זאת, מספר עדים זיהו אותו כ-"3".

משיב 1 זיהה את משיב 3 בסרטון, ומסר כי רואה אותו עושה "ככה ברגל ... הרגל שלו זז מוריד מעלה מוריד מעלה לא יודע מה עושה לו ... כנראה הוא מרביץ לו" (הודעת משיב 1 מיום 10.10.23, בעמ' 20 - 23; הודעת משיב 3 מיום 13.10.23, בעמ' 11 - 12).

שני עדים בעלי היכרות עם המנוח הצביעו על האדם הלובש חולצה לבנה עם ציור מאחור ועם מכנסיים כהים, וזיהו אותו כמריח (משיב 3 - א.פ.). אחד העדים מסר כי לא ראה את הבגדים אותם הוא לובש בסרטון (הודעת גברה מיום 3.10.23; הודעת אהרון מיום 3.10.23). שני העדים סירבו לבצע עימות מול משיב 3 (מזכר אסף בזיני מיום 13.10.23).

חברו של משיב 3 זיהה את המשיב בתמונה שהוצגה לו, ומסר כי שני זוגות נעליים, מכנסיים וחולצה שהוצגו לו שייכים למשיב 3, אך הוסיף כי אינו יודע היכן היה במועד האירוע, או מה לבש באותו מועד (הודעת בהבלם מהרטב מיום 2.10.23).

משיב 3 מסר בחקירה, כי ביום האירוע חברו, אפרים או אפרם, נדקר בסכין על ידי תומך המשטר באריתריאה והוא יצא "כמו כולם" למקום. לדבריו, היה במקום, "אחרי בנק הפועלים לכיוון הים" - והמתין במקום עד שאפרם פונה. עוד מסר, כי הוא ואחרים שמעו רעש והלכו בכיוונו, וכי לא ראה "שהורגים מישהו במכות". הוא הוסיף גם, כי לא החזיק בסכין או כלי תקיפה אחר, לא הכה אף אחד, לא הוכה, והכחיש כל מעורבות בקטטה. לדבריו, שמע על האירוע בחדשות. כן מסר, כי לא ראה אחר תוקף באמצעות פח, ולא נגע בו. כן ציין, כי במועד האירוע לבש חולצה לבנה עם "תמונה של בובה" וכיתוב בגב, מכנסיים כחולים ונעליים לבנות, וחברו, מהרטב, היה עמו. עם זאת, הכחיש כי בגדים שנתפסו בביתו הדומים לבגדים שתיאר והדומים לבגדים שלבש אחד המעורבים הנצפים בסרטון - שייכים לו, וזאת למרות ששותפו מסר שאלו בגדיו. המשיב לא זיהה עצמו בתמונה מתוך הסרטון, המשיך להכחיש את מעורבותו גם כשעומת עם עדויות אחרות שזיהו אותו במקום, וכן לא זיהה את המשיבים האחרים (הודעת משיב 3 מיום 3.10.23; הודעת משיב 3 מיום 10.10.23; הודעת משיב 3 מיום 13.10.23; דו"ח פעולה מלסה מיום 2.10.23 ודו"ח חיפוש מיום 2.10.23).

יוער, כי לפי דו"ח תובנות מצלמות גוף, משיב 3 נראה במועד האירוע במצלמת גוף של שוטר בבגדים שנתפסו בביתו (דו"ח תובנות מצלמות גוף מיום 15.10.23).

23. משיב 3 אמנם הכחיש כי נכח במקום, אך זוהה לכאורה במקום על ידי משיב 1, שני מכרים וחבר. משיב 1 אף מסר כי משיב 3 "כנראה" מכה את המנוח. עיון בסרטון האירוע מלמד לכאורה כי משיב 3 אמנם הכה את המנוח ובעט בו.

24. באשר למשיב 4 - עם הגעתו לתחנה, נשאל על ידי שוטר מדוע נעצר, והוא מסר לו "בעברית תוך כדי תנועות ידיים שהוא הרביץ עם פח לאדם שהיה לו סכין, אמר 'היה לו סכין ועשיתי ככה עם הפח' תוך שהוא מראה ... תנועות ידיים של נייעור מלא מטה (כך במקור - א.פ.)" (מזכר רון הדידה מיום 1.10.23).

משיב 4 מסר בהודעתו הראשונה, כי במועד האירוע היה במסיבה, הלך להוציא כסף בסניף בנק, שם אמרו לו "תבוא, אנחנו צריכים אותך". אדם ריסס עליו גז פלפל, הוא רץ לכיוון הים, בעוד רודפים אחריו שישה או שבעה אנשים, מכים אותו, ועובדי עירייה הצילו אותו. לדבריו, אחד האנשים נתן לו אגרוף במצח, והוא נפל ופונה לבית חולים. עוד מסר, כי לא היה במקום בו היו קטטות, לא החזיק סכין או כלי תקיפה אחר, ולא דקר מישהו, וכי נתפס על ידי שוטרים ברחוב הרצל בדרך לכיכר. הוא הוסיף גם, כי לאחר שרוסס עליו גז פלפל, הוציא התוקף - אותו זיהה בפניו - סכין. כן הוסיף, כי הסתובב סביב פח עירייה גדול, על מנת שלא יידקר, אך לא הרים פח, ולא תקף אחר באמצעותו. כן מסר כי ביום האירוע לבש חולצה בהירה, לבנה או אפורה, מכופתרת, עם שרוול ארוך, מכנסי ג'ינס כחולים עם קרעים, ונעלי ספורט שחורות של נייק, ולא חבש כובע (הודעת משיב 4 מיום 1.10.23).

בהודעתו השנייה מסר משיב 4, כי לאחר המסיבה ראה אריתראים מתקהלים וזורקים אבנים, ראה שוטרים והתקרב למקום. כן מסר כי בעת שהיה סמוך לשוטרים, הוא הוכה בעורף באמצעות פח שחור גדול מפלסטיק, ושוטרים תפסו אותו בהמשך הרחוב מסניף בנק הפועלים. הוא התקשה לנשום ונפל, פונה לבית חולים, ובהמשך נלקח לתחנת משטרה. לדבריו, לא נגע בפח ולא הכה אחר באמצעותו. עוד מסר, כי לא עובדי עירייה הצילו אותו, אלא אנשי מד"א ושוטרים. כן אישר כי לבש חולצה לבנה מכופתרת חגיגית עם שרוולים ארוכים, והכחיש כי היה מעורב בקטטה, כי תקף או הכה אחר וכי החזיק בכלי תקיפה או בסכין. כן הוסיף כי כשהיה באזור הבנק הותקף על ידי שבעה או שמונה אנשים, ועמד על כך שהיה לבדו. לדבריו, האירוע אירע בשעת ערב ולפיכך לא יכול היה לזהות את התוקפים, וייתכן כי יוכל

לזהות אחד בפניו, אך לא בשמו. לדבריו, גם לא ראה אחרים מחזיקים בכלי תקיפה או את תקיפת המנוח (הודעת משיב 4 מיום 10.10.23).

לדברי המשיב, "אולי אני לא הבנתי", ובחקירה הקודמת מסר שהוכה על ידי פח, והוא לא אמר דבר על סכין - "זה בעיה של מתורגמן". בהמשך מסר, כי שבעה אנשים עם סכינים, אבנים וגז מדמיע רדפו אחריו, וכשנשאל על כך אמר שהסתובב סביב פח (הודעת משיב 4 מיום 10.10.23 בעמ' 14 - 15).

המשיב עמד על כך שאינו מזהה עצמו בסרטון האירוע, וגם לא זיהה מעורבים נוספים בסרטון. הוא זיהה את משיב 3 כמי שהיה עמו בתא המעצר (הודעת משיב 4 מיום 10.10.23 בעמ' 8 - 13, 15 - 16).

בחקירתו השלישית מסר משיב 4, כי הגיע לבנק על מנת למשוך כסף, שם ראה 7 - 8 אנשים עם סכינים, והלך לכיוון אמבולנס על מנת להציל את עצמו. הוא הוסיף כי הוכה בראשו מאחור עם פח אשפה ונפל, ואז נתפס על ידי שוטרים. כן הכחיש כי ראה אדם שנפל על הרצפה וכי הכה אותו באמצעות פח (הודעת משיב 4 מיום 13.10.23).

25. גם משיב 4 הכחיש כל קשר לאירוע האלים המתואר בכתב האישום. עם זאת, כאמור, השוטר סופיאן זיהה אדם מכה את מנוח באמצעות פח, והשוטר איתי, תפס את המשיב ואזק אותו. השוטרים זאב ומאלק סייעו במעצרו, והשוטר מאלק זיהה את העצור כ"מלא" ולובש חולצה לבנה, בדומה למראה של "4" שנצפה בסרטון האירוע. העצור שנתפס פונה לבית החולים, מלווה על ידי השוטר רביב, ולאחר הטיפול זוהה כ-Isak Bisrat. משיב 1 זיהה את משיב 4 כמי שפונה באמצעות אמבולנס. גם משיב 4 אישר כי נתפס בזירה, הובא לבית החולים, ובהמשך לתחנת המשטרה.

משיב 4, אם כן, הוא לכאורה "4", הנצפה בסרטון מגיע עם פח לכיוון ההתאספות סביב המנוח, וחובט במנוח באמצעות הפח מספר פעמים. משיב זה זוהה לכאורה על ידי שוטר בעת שביצע את המעשים, ונעצר מיד לאחר מכן, ומכאן נראה כי הטענות הכרוכות בטיב הזיהוי, אינן מתאימות להתרחשות המדווחת. אולם מעבר לצורך יאמר, כי טענות שעניינן במהימנות הזיהוי ממילא מקומן בהליך העיקרי (בש"פ 1921/22 **יאזום נ' מדינת ישראל** (23.3.22); בש"פ 3144/20 **פלוני נ' מדינת ישראל** (7.6.20)).

26. הנה כי כן, ארבעת המשיבים נטלו לכאורה חלק באירוע התקיפה של המנוח, יחד עם אחרים שנכחו במקום והשתתפו בו, וכל אחד מהם תרם, כפי חלקו, לאירוע.

27. באשר לטענות בדבר מחדלי חקירה - ככלל, מקומן של טענות מעין אלה להתברר בהליך העיקרי (בש"פ 8033/23 **עוודאללה נ' מדינת ישראל** (23.11.23); בש"פ 6285/23 **אלאפסק נ' מדינת ישראל** (5.9.23)). עם זאת, למעלה מן הצורך יאמר כי עולה מהראיות הלכאוריות כי בוצעו ניסיונות לאתר מעורבים נוספים, אך בשלב זה לא נמצאו די ראיות או עדויות המסייעות בזיהויים נוספים. ככל שמעורבים נוספים יזוהו בהמשך, ייתכן שהתביעה תגיש נגדם כתב אישום, אולם אין בכך כדי להשליך על הליך המעצר.

ייחוס הכוונה המיוחדת

28. האם ניתן לייחס לכאורה למשיבים את היסוד הנפשי של כוונה מיוחדת הנדרש לביצוע עבירה של חבלה בכוונה מחמירה, מכוח דוקטרינת הביצוע בצוותא?

כאמור, לעמדת באי כוח המשיבים, לא ניתן לייחס להם את הכוונה המיוחדת הנדרשת לביצוע בצוותא של חבלה חמורה, וזאת משום שכל אחד מהמשיבים, לכל היותר ואם בכלל, נטל חלק באלימות מינורית שלא גרמה לחבלה (והשוו: עמדה

דומה המשתקפת בדעת מיעוט של כבוד השופט יעקב טירקל בע"פ 4693/01 **מדינת ישראל נ' בביזאיב** נו(5) 580 (2002) - עמדה, שכאמור לא אומצה בפסיקה).

29. על מנת לבסס את היסוד הנפשי הלכאורי יש להתייחס לשני המישורים הנדרשים: צפיית התוצאה כאפשרות קרובה לוודאי, שעשויה להיבחן באמצעות חזקת הכוונה; ומודעות לעצם ביצוע העבירה בצוותא.

ביחס לצפיית התוצאה - נוכח החזקה לפיה אדם מתכוון לתוצאות הטבעיות של מעשיו, ניתן ללמוד לכאורה על כוונותיהם של המשיבים ממעשיהם. המשיבים הצטרפו לכאורה לאירוע אלים בין מתנגדי המשטר לתומכיו, במסגרת חלק מהמשיבים רדפו אחרי המנוח, המשיבים התאספו סביבו עם אחרים, ורבים מהנאספים הכו את המשיב באמצעים שונים, תוך כדי שהמנוח שוכב על הקרקע. חלק מהמעורבים עשו שימוש בחפצים, כדוגמת סכין ופח. גם אם המעורבים לא היו מודעים להימצאות סכין, ההתרחסות מלמדת, כי לא ניתן היה להתעלם מהשימוש הלכאורי של משיב 4 בפח על מנת לחבוט במנוח. מכאן כי המשיבים היו מודעים לכך שהמעשים בכללותם מהווים חלק ממסכת פעולות שעשויות לגרום לחבלה. כל אחד מהמעורבים - בהם המשיבים - אחראי לכאורה לכל תוצאות הפעולות שנעשו בחבירה, גם אם חלק מהפעולות האלימות בוצעו לפני הצטרפותם של מי מהמשיבים להתאספות, אחריה, וגם אם הם לא ביצעו חלק מהמעשים (**עניין פרחי**, לעיל). למעשה, לשאלה "מי עשה מה" יכול שתהא השלכה אך ורק לעניין העונש שיוטל על כל מבצע אם יורשע בדין (**עניין טאלב**, לעיל, בפסקה 28). היא אינה רלוונטית לשלב המעצר. מכאן, שגם אם משיב 2, עזב לכאורה את ההתרחסות למספר שניות, הוא שב לכאורה מיד לאחר מכן והצטרף מחדש להתנהלות האלימה. כך גם באשר למשיב 4, אשר הצטרף לכאורה להתרחשות בשלב מסוים.

באשר למודעות לביצוע העבירה בצוותא - הראיות הלכאוריות אינן מלמדות על קיומה של תכנית מוקדמת לביצוע העבירה בקבוצה, אך אין בכך כדי לשלול פעולה בצוותא, אם החבירה היתה ספונטנית. כאמור, סביב הקטטה שהתפתחה בין מתנגדי המשטר האריתראי ותומכיו, הצטרפו המשיבים להתאספות מרובת משתתפים, שמסגרתה כל אחד מהם, יחד עם אחרים, נקט לכאורה במעשי אלימות כלפי המנוח, ולא מנע את מעשיו של האחר. כל זאת, בעוד המנוח מוטל במרכז ההתאספות על הקרקע. בכך באה לידי ביטוי מודעותם הלכאורית של המשיבים לנטילת חלק בפעולה קבוצתית שתכליתה פגיעה במנוח.

משחברו המשיבים לקבוצה, הגם שהחבירה ספונטנית, וביצעו יחד עם אחרים מעשים אלימים, הרי שניתן לייחס את כלל הפעולות האלימות שבוצעו על ידי מי ממשותפי התקיפה. מכאן, שניתן לייחס לכאורה למשיבים את הכוונה המיוחדת הנדרשת.

30. הנה כי כן, ישנן ראיות לכאוריות להוכחת השתתפות המשיבים בתקיפת המנוח, שהובילה לחבלה בו. כל אחד מהמשיבים ביצע לכאורה פעולה אלימה כלפי המנוח, ובהצטרפותם לקבוצה, ביצעו את המיחוס להם בצוותא.

עילות המעצר

31. העבירה המיחוסת למשיבים ונסיבות ביצועה מלמדות על קיומה של חזקת מסוכנות סטטוטורית (ס' 21(א)(1)(ג)(4) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996). המשיבים השתתפו לכאורה במרדף אחר המנוח, ובתקיפה המונית, עת קורבנם מוטל על הקרקע. נגרמו לו חבלות, ומעשה של מי ממשותפי התקיפה הביא למותו. השתתפות במעשה תקיפה על ידי המון זועם מלמדת על קיומה של מסוכנות, גם אם תרומתו של כל משותף באירוע שולית (בש"פ 5066/21 **מדינת ישראל נ' חלאף** (23.7.21)).

יתר על כן, עולה מהראיות הלכאוריות כי מעשי המשיבים בוצעו לכאורה על רקע אידיאולוגי-פוליטי, כשברקע מאבק ביחס לאופי המשטר במדינת מוצאם. האירוע המתואר בכתב האישום אירע בתקופה מתוחה בקרב יוצאי אריתריאה

בישראל. גם בהיבטים אלו יש כדי להגביר את המסוכנות הנשקפת מהמשיבים (עניין יאזום, לעיל; בש"פ 6048/21 תם נ' מדינת ישראל (5.10.21); עניין חלאף, לעיל).

32. כן ישנו חשש להימלטות בעניינם של המשיבים, בהיותם אזרחי אריתריאה הנמצאים במדינת ישראל מכוח אשרת שהייה, הגם שבעוצמה נמוכה בהיותם מתנגדי המשטר.

33. בנסיבות אלו, ספק אם חלופת מעצר כלשהי תסכון. עם זאת, נוכח אופי המעשים הלכאוריים - שבסופו של דבר אינו כולל רף גבוה של אלימות במישרין על ידי מי מהמשיבים, וההתרחשות הספונטנית והבלתי מתוכננת, יופנו המשיבים לשירות המבחן בטרם קביעת מסמרות בשאלת מעצרים.

סיכום

34. מכל האמור עולה, כי ישנן ראיות לכאוריות להוכחת המיוחס למשיבים, נוכח השתתפותם באירוע אלים רב משתתפים בו המנוח נחבל, ומכוח דיני השותפות.

35. המסוכנות בעניינם של המשיבים בלתי מבוטלת. לפיכך, ונוכח הצטרפות החשש להימלטות מן הדין, יש לבחון טיבן של חלופות מעצר, אם בכלל, באמצעות שירות המבחן.

ניתנה היום, ה' טבת תשפ"ד, 17 דצמבר 2023, בהעדר הצדדים.